

Małgorzata Pytlak

Barnówko, st. 7, gm. Dębno, woj.
gorzowskie, AZP 44-7/7

Informator Archeologiczny : badania 31, 77-78

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Wykop nr II, tu również pod humusem (0,30 m) wystąpiła warstwa kulturowa z mniej licznymi ułamkami ceramiki kultury łużyckiej i późnego średniowiecza. W wykopie zarejestrowano pięć jam osadniczych. Pewne wątpliwości, co do funkcji, sprawił obiekt nr 1, który mógł być pozostałością pałeniska, ale bez konstrukcji kamiennej. Obiekty te zawierały ułamki ceramiki kultury łużyckiej.

Ogółem ze stanowiska nr 2 w Barnówku pozyskano ok. 4000 ułamków ceramiki naczyniowej kultury łużyckiej

Bez wątplenia w trakcie prac badawczych odsłonięto skraj zarówno osady kultury łużyckiej, jak i pozostałości osady średniowiecznej, o której pierwsza informacja pisana pochodzi z 1338 roku. W roku 1364 Barnówko (niem. Berneuchen) zostało wymienione wśród miast Nowej Marchii.

Materiał zabytkowy znajduje się w Muzeum w Gorzowie Wlkp.

Literatura: Małgorzata Pytlak, *Badania archeologiczne na terenach budowy wiertni i sieci gazociągów w Gorzowie Wielkopolskim oraz w gminach: Kłodawa, Lubiszyn, Dębno* (w:) „Archeologia Środkowego Nadodrza”, t. II, s.267-270, Zielona Góra, 2002

BARNÓWKO, st. 3, gm. Dębno, woj. gorzowskie, AZP 44-7/3

- osada kultury łużyckiej (środkowa i późna epoka brązu – wczesna epoka żelaza)
- ślady osadnictwa późnośredniowiecznego
- ślady osadnictwa nowożytnego

Badania na trasie budowy gazociągu w gminie Dębno, przeprowadzone przez mgr. Tadeusza Szczurka (Muzeum w Gorzowie Wlkp.). Finansowane przez Przedsiębiorstwo Inżynierii Środowiska B.S.B Zielona Góra. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 30 m².

Stanowisko nr 3 w Barnówku zostało odkryte w trakcie prospekcji terenowej, prowadzonej metodą AZP wiosną 1997 roku.

Założono dwa wykopy, leżące na linii przebiegu gazociągu, o wymiarach 5 m x 3 m każdy.

Wykop I, warstwa orna o grubości do 0,35 m. Na głębokości 0,55 m od poziomu gruntu odsłonięto obiekt nr 1, kształtu owalnego, o wymiarach 0,70 m x 0,50 m. Jego głębokość w przekroju podłużnym wyniosła ok. 1 m. Najprawdopodobniej był to duży dołek postłupowy, w którym nie natrafiono na żaden ruchomy materiał zabytkowy.

Wykop nr II, warstwa orna o grubości do 0,35 m. Pod nią wystąpiła warstwa kulturowa o miąższości od 0,15 m do 0,20 m, na jej zawartość składała się treść przyrodnicza (ciemnobrunatna ziemia). Fragmenty kuchennej ceramiki naczyniowej kultury łużyckiej znajdowały się w warstwie ornej.

Z obu wykopów pozyskano ułamki kultury łużyckiej, dwa ułamki naczyń późnośredniowiecznych oraz ok. 20 fragmentów naczyń nowożytnych.

Wykopy usytuowano na skraju stanowiska, stąd nieliczny materiał zabytkowy. Ponadto w wyniku eksploatacji terenu przez uprawę ziemi pozostałości osady uległy zatarciu. Materiał zabytkowy znajduje się w Muzeum w Gorzowie Wlkp.

Literatura: Małgorzata Pytlak, *Badania archeologiczne na terenach budowy wiertni i sieci gazociągów w Gorzowie Wielkopolskim oraz w gminach: Kłodawa, Lubiszyn, Dębno* (w:) „Archeologia Środkowego Nadodrza”, t. II, s.267-270, Zielona Góra, 2002

BARNÓWKO, st. 7, gm. Dębno, woj. gorzowskie, AZP 44-7/7

- osada kultury łużyckiej (środkowa i późna epoka brązu – wczesna epoka żelaza)

Badania na trasie budowy gazociągu w gminie Dębno, przeprowadzone przez mgr. Małgorzatę Pytlak (Muzeum w Gorzowie Wlkp.). Finansowane przez Przedsiębiorstwo Inżynierii Środowiska B.S.B Zielona Góra. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 33 m².

Stanowisko Barnówko nr 7 zostało zlokalizowane w trakcie nadzoru archeologicznego podczas niwelowania przez spychacz warstwy ornej. Jest ono usytuowane na niedużym wyniesieniu opadającym w stronę rzeki Myśli.

Założono dwa wykopy po linii przebiegu nitki gazociągu, o wymiarach 6 m x 3 m i 5 m x 3 m.

W **wykopie nr I** pod ok. 0,35 m humusu, natrafiono na warstwę kulturową i dwie półziemianki

wypełnione licznymi ułamkami ceramiki kultury łużyckiej. Ułamki te pochodziły głównie z dużych naczyń. Były toporne i grube, a ponadto w większości wtórnie przepalone.

W **wykopie nr II** również pod warstwą humusu (0,30 m), zarejestrowano warstwę kulturową, o miąższości ok. 0,20 m, z której pozyskano również liczne ułamki ceramiki, ale w mniejszej ilości.

W sumie ze stanowiska nr 7 w Barnówku zebrano ok. 1000 fragmentów ceramiki kultury łużyckiej.

Materiał zabytkowy znajduje się w Muzeum w Gorzowie Wlkp.

Literatura: Małgorzata Pytlak, *Badania archeologiczne na terenach budowy wiertni i sieci gazociągów w Gorzowie Wielkopolskim oraz w gminach: Kłodawa, Lubiszyn, Dębno* (w:) Archeologia Środkowego Nadodrza, t. II, s.267-270, Zielona Góra, 2002

Bąkowo, st. 1, gm. Wyrzysk, woj. pilskie - patrz: wczesne średniowiecze

BIAŁEŻYCE, st. 1 i 9, gm. Września, woj. poznańskie, AZP 55-33

- osady wielokulturowe

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. Ryszarda Kierkowskiego (Instytut Archeologii i Etnologii Polskiej Akademii Nauk, Poznań).

BOROWY MŁYN, st. 5, gm. Pszczew, woj. gorzowskie, AZP 52-17/5

- cmentarzysko ciałopalne kultury łużyckiej – weryfikacja negatywna

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone na przełomie lipca i sierpnia przez mgr. mgr. Sylwię Groblicę i Tadeusza Szczurka (Muzeum im. Jana Dekerta w Gorzowie Wlkp.). Finansowane przez właściciela terenu, firmę WI-BA Poznań. Przebadano powierzchnię 91 m².

Wykopaliska prowadzono w Borowym Młynie, na wzniesieniu morenowym, stanowiącym formę pomostu pomiędzy ciekami wodnymi związanymi z jeziorami Chłop, Trzy Tonie, Wędromierz i Stobno.

Cmentarzysko ciałopalne ludności kultury łużyckiej (znane z materiałów archiwalnych), nie zostało pozytywnie zweryfikowane w trakcie prac wykopaliskowych. Prawdopodobnie zostało ono zniszczone w czasie budowy drogi do Trzciela, na początku lat 50-tych XX w.

Materiał zabytkowy oraz dokumentacja znajdują się w Muzeum im. Jana Dekerta w Gorzowie Wlkp.

Badania zostały zakończone.

BOROWY MŁYN, st. 31, gm. Pszczew, woj. gorzowskie, AZP 52-17/114

- osada kultury łużyckiej (IV i V okres epoki brązu)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone na przełomie lipca i sierpnia przez mgr. mgr. Sylwię Groblicę i Tadeusza Szczurka (Muzeum im. Jana Dekerta w Gorzowie Wlkp.). Finansowane przez właściciela terenu, firmę WI-BA Poznań. Przebadano powierzchnię 200 m².

Wykopaliska prowadzono w Borowym Młynie, na wzniesieniu morenowym, stanowiącym formę pomostu pomiędzy ciekami wodnymi związanymi z jeziorami Chłop, Trzy Tonie, Wędromierz i Stobno.

Odkryto obiekt mieszkalny o konstrukcji ścian sumikowo-łatkowej (?), z wejściem od strony północnej (wykop 6/31) oraz obiekt gospodarczy typu kral dla bydła (?). Uzyskany materiał zabytkowy to fragmenty ceramiki oraz artefakty krzemienne w postaci odłupków i fragmentów wiórów krzemienych.

Materiał zabytkowy oraz dokumentacja znajdują się w Muzeum im. Jana Dekerta w Gorzowie Wlkp.

Badania zostały zakończone.

BOROWY MŁYN, st. 32, gm. Pszczew, woj. gorzowskie, AZP 52-17/115

- osada kultury łużyckiej (środkowa i późna epoka brązu – wczesna epoka żelaza)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone na przełomie lipca i sierpnia przez mgr. mgr. Sylwię Groblicę i Tadeusza Szczurka (Muzeum im. Jana Dekerta w Gorzowie Wlkp.). Finansowane przez